Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 14. decembra 2017 *

„Predhodno odločanje – Pravo družb – Direktiva 2009/101/ES – Členi 2 in od 6 do 8 – Direktiva 2012/30/EU – Člena 19 in 36 – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Členi 20, 21 in 51 – Zahtevanje plačila terjatev, ki izhajajo iz pogodbe o zaposlitvi – Pravica, da se pri istem sodišču vloži tožba proti družbi ter njenemu direktorju kot odgovorni osebi in solidarnemu dolžniku za obveznosti družbe“

V zadevi C-243/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social n. 30 de Barcelona (delovno sodišče št. 30 v Barceloni, Španija) z odločbo z dne 14. aprila 2016, ki je na Sodišče prispela 27. aprila 2016, v postopku

Antonio Miravitlles Ciurana,

Alberto Marina Lorente,

Jorge Benito García,

Juan Gregorio Benito García

proti

Contimark SA,

Jordiju Socíasu Gispertu,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz (poročevalec), predsednik senata, C. Vajda, E. Juhász, sodnika, K. Jürimäe, sodnica, in C. Lycourgos, sodnik,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. aprila 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za A. Marino Lorenteja J. García Vicente, odvetnik,

* Jezik postopka: španščina.

– za špansko vlado A. Gavela Llopis, agentka,

– za Evropsko komisijo J. Rius in H. Støvlbæk, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. julija 2017

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 2 in od 6 do 8 Direktive 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim pododstavkom člena 48 [ES], zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL 2009, L 258, str. 11), členov 19 in 36 Direktive 2012/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu s členom 54, drugi odstavek, [PDEU], glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL 2012, L 315, str. 74) ter členov 20, 21 in 51 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Antoniem Miravitllesom Ciurano, Albertom Marino Lorentejem, Jorgejem Benitom Garcío in Juanom Gregoriem Benitom Garcío ter družbo Contimark SA in njenim direktorjem, Jordijem Socíasom Gispertom, v zvezi z izterjavo še neplačanih plač in drugih nadomestil, katerih plačilo je bilo naloženo tej družbi.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2009/101

3 Direktiva 2009/101 je bila razveljavljena z Direktivo (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL 2017, L 69, str. 46). V času dejanskega stanja spora o glavni stvari se je še vedno uporabljala Direktiva 2009/101.

4 V uvodnih izjavah 1 in 2 Direktive 2009/101 je bilo navedeno:

„(1) Prva direktiva Sveta 68/151/EGS z dne 9. marca 1968 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 3)] je bila večkrat bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

(2) Uskladitev nacionalnih določb v zvezi z objavo, veljavnostjo sprejetih obveznosti in ničnostjo delniških družb in drugih družb z omejeno odgovornostjo je še posebej pomembna, zlasti glede varstva interesov tretjih oseb.“

5 Člen 2 te direktive je določal:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev obveznosti družb iz člena 1, da objavijo najmanj naslednje dokumente in podatke:

(a) akt o ustanovitvi in statut, če imata obliko posebnega dokumenta;

(b) vse spremembe dokumentov, navedenih v točki (a), skupaj z vsakim podaljšanjem časa trajanja družbe;

(c) po vsaki spremembi akta o ustanovitvi ali statuta, celotno besedilo akta ali statuta, kakor je bilo spremenjeno do tega datuma;

(d) imenovanje, odpoklic in podatke o osebah, ki so ali kot v zakonu predvideni organ ali kot članice takega organa:
   (i) pooblaščene, da zastopajo družbo v poslih s tretjimi osebami in v sodnih postopkih; iz objave mora biti razvidno, ali so za zastopanje družbe pooblaščene osebe posamično ali morajo delovati skupno;
   (ii) udeležene pri upravljanju, nadzoru ali obvladovanju družbe;

(e) najmanj enkrat na leto znesek vpisanega kapitala, kadar akt o ustanovitvi ali statut navaja odobreni kapital, razen če je zaradi povečanja vpisanega kapitala potrebna sprememba statuta;

(f) računovodske listine za vsako poslovno leto, ki morajo biti objavljene v skladu [s Četrto direktivo Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 21), Sedmo direktivo Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 58), Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 157) in Direktivo Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 279)];

(g) vsako spremembo registriranega sedeža družbe;

(h) prenehanje družbe;

(i) vsako izjavo sodišča o ničnosti družbe;

(j) imenovanje likvidacijskih upraviteljev, podrobne podatke o njih in njihova pooblastila, razen če ta pooblastila izhajajo izrecno in izključno iz zakona ali statuta družbe;

(k) ustavitev postopka likvidacije in, v državah članicah, kjer ima izbris družbe iz registra pravne posledice, podatke o vsakem takem izbrisu.“

6 Člen 6 navedene direktive je določal:

„Vsaka država članica določi, katere osebe morajo izpeljati formalnosti v zvezi z objavo.“

7 Člen 7 te direktive je določal:

„Države članice predvidijo ustrezne kazni vsaj v primeru:

(a) neobjave računovodskih listin, kakor zahteva člen 2(f);

(b) če ne navedejo obveznih podatkov iz člena 5 v komercialnih dokumentih ali na spletnih straneh družbe.“

8 Člen 8 Direktive 2009/101 je določal:

„Če je bilo v imenu družbe, ki je še v postopku ustanavljanja in preden je pridobila pravno sposobnost, opravljeno dejanje in družba ne prevzame obveznosti, ki izhajajo iz takega dejanja, so osebe, ki so opravile to dejanje, zanj neomejeno solidarno in skupno odgovorne, razen če ni dogovorjeno drugače.“

Direktiva 2012/30

9 Direktiva 2012/30 je bila prav tako razveljavljena z Direktivo 2017/1132. V času dejanskega stanja spora o glavni stvari se je še vedno uporabljala Direktiva 2012/30.

10 V uvodni izjavi 3 Direktive 2012/30 je bilo navedeno:

„Za zagotovitev minimalne enakovredne zaščite za delničarje in upnike v delniških družbah je še zlasti pomembna uskladitev nacionalnih določb v zvezi z ustanovitvijo in ohranitvijo, povečanjem ali zmanjšanjem njihovega kapitala.“

11 Člen 19 te direktive je določal:

„1. V primeru resnih izgub vpisanega kapitala je treba v roku, predpisanem z zakonodajo države članice, sklicati skupščino delničarjev in preveriti, ali bo družba prenehala ali bo treba sprejeti druge ukrepe.

2. Znesek izgube, ki po odstavku 1 pomeni resno izgubo, v zakonodaji države članice ne sme biti določen kot znesek, ki je višji od polovice vpisanega kapitala.“

12 Člen 36 navedene direktive je določal:

„1. V primeru zmanjšanja vpisanega kapitala so najmanj upniki, katerih zahtevki so starejšega datuma kot objava odločitve o zmanjšanju, upravičeni najmanj do pravice do pridobitve jamstva za zahtevke, ki do dneva te objave niso zapadli. Države članice take pravice ne smejo izključiti, razen če ima upnik ustrezna jamstva ali če ta jamstva niso potrebna glede na sredstva družbe.

Države članice določijo pogoje za izvajanje pravice iz prvega pododstavka. V vsakem primeru države članice zagotovijo, da imajo upniki pri ustreznem upravnem ali sodnem organu pravico zaprositi za zadostna jamstva, v primeru da lahko verodostojno prikažejo, da je zaradi zmanjšanja vpisanega kapitala ogrožena varnost njihovih zahtevkov in da niso dobili ustreznih jamstev s strani družbe.

2. Zakonodaja držav članic določi tudi najmanj to, da je zmanjšanje neveljavno ali da ni mogoče izvesti nobenega plačila v korist delničarjev, dokler ni dosežena poravnava z upniki ali sodišče ne odloči, da se njihove vloge ne odobrijo.

3. Ta člen se uporablja, kadar je zmanjšanje vpisanega kapitala povzročila celotna ali delna neizpolnitev plačila dolgovanega zneska vložkov delničarjev.“

Špansko pravo

13 Člen 236 Ley de Sociedades de Capital (zakon o kapitalskih družbah), ki je bil odobren z Real Decreto Legislativo 1/2010 (kraljeva zakonska uredba 1/2010) z dne 2. julija 2010 (v nadaljevanju: zakon o družbah), naslovljen „Primeri odgovornosti in subjektivna odgovornost“, določa:

1. Poslovodstvo odgovarja družbi, družbenikom in upnikom družbe za škodo, ki jo povzroči z dejanji ali opustitvami, ki so v nasprotju z zakonom ali statutom, ali če ne izpolni dolžnosti, ki jih ima v skladu s svojo funkcijo […].

2. Okoliščina, da je skupščina delničarjev sprejela, odobrila ali ratificirala škodljiv akt ali sporazum, poslovodstva nikakor ne razbremeni odgovornosti.

[…]“

14 Člen 237 tega zakona, naslovljen „Solidarna odgovornost“

„Vsi člani poslovodnega organa, ki je sprejel škodljiv sporazum ali opravil škodljivo dejanje, odgovarjajo solidarno, razen če dokažejo, da zanj niso vedeli, ker niso sodelovali niti pri njegovem sprejetju niti pri njegovem izvrševanju, ali, če so zanj vedeli, da so ustrezno delovali za preprečitev škode ali da so mu vsaj izrecno nasprotovali.“

15 Člen 238(1) navedenega zakona, naslovljen „Tožba družbe za uveljavljanje odgovornosti“, določa:

„Tožbo za uveljavljanje odgovornosti poslovodstva vloži družba na podlagi sklepa skupščine delničarjev, glasovanje o katerem lahko predlaga kateri koli družbenik […]“

16 Člen 241 tega zakona, naslovljen „Tožba posameznika za uveljavljanje odgovornosti“, določa:

„Delničarji ali tretje osebe ohranijo pravico do vlaganja odškodninskih tožb zaradi dejanj poslovodstva, s katerimi so bili neposredno prizadeti njihovi interesi.“

17 Člen 362 zakona o družbah, naslovljen „Prenehanje iz razlogov, določenih v zakonu ali statutu“, določa:

„Kapitalske družbe prenehajo iz razlogov za prenehanje, določenih v zakonu ali statutu, katerih obstoj ustrezno ugotovi skupščina delničarjev ali je ugotovljen na podlagi sodne odločbe.“

18 Člen 363(1) tega zakona, naslovljen „Razlogi za prenehanje“, določa:

„Kapitalska družba preneha:

(a) s prenehanjem opravljanja ene ali več dejavnosti, za katero oziroma katere je bila registrirana. Prenehanje opravljanja dejavnosti se predpostavi, če dejavnosti ne opravlja več kot eno leto.

[…]

(e) zaradi izgub, ki zmanjšajo lastniški kapital na znesek, ki je manjši od polovice osnovnega kapitala, razen če se ta kapital ustrezno poveča ali zmanjša in če ni treba vložiti predloga za začetek stečajnega postopka.

[…]“

19 Člen 365(1) navedenega zakona, naslovljen „Obveznost sklica skupščine delničarjev“, določa:

„Poslovodstvo mora sklicati skupščino delničarjev v dveh mesecih, da sprejme sklep o prenehanju oziroma, če družba ni plačilno sposobna, da se začne stečajni postopek.

[…]“

20 Člen 367(1) tega zakona, naslovljen „Solidarna odgovornost poslovodstva“, določa:

„Poslovodstvo, ki v dveh mesecih ne izpolni obveznosti sklica skupščine delničarjev, da ta, odvisno od primera, sprejme sklep o prenehanju, ali poslovodstvo, ki ne zahteva sodne odločbe za prenehanje družbe ali, če je to potrebno, začetka stečajnega postopka v roku dveh mesecev, ki začne teči na datum, predviden za sestanek skupščine delničarjev, če se ta ni sestala, ali na datum, ko se je sestala, če je nasprotovala prenehanju, solidarno odgovarja za obveznosti družbe, ki so nastale po nastanku zakonskega razloga za prenehanje.

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

21 Contimark je delniška družba, katere edini direktor je J. Socías Gispert. Ta družba je v letih 2012 in 2013 utrpela izgube, nato pa je v drugem polletju leta 2013 prenehala opravljati svoje dejavnosti.

22 Tožeče stranke iz postopka v glavni stvari so nekdanji zaposleni pri družbi Contimark, glede katerih je bilo tej družbi s sodbami Juzgado de lo Social de Barcelona (delovno sodišče v Barceloni, Španija) naloženo, naj jim izplača še neplačane plače in nadomestila po prenehanju njihovih pogodb o zaposlitvi v tem okviru. Ker družba Contimark ni bila plačilno sposobna in je bil določen najvišji znesek jamstva za plače zaposlenim, ti niso mogli doseči popolnega poplačila terjatev.

23 V okviru nadaljnjega postopka za izvršitev teh sodb so tožeče stranke iz postopka v glavni stvari pri predložitvenem sodišču, Juzgado de lo Social n. 30 de Barcelona (delovno sodišče št. 30 v Barceloni), dodatno vložile tožbo za ugotovitev odgovornosti J. Socíasa Gisperta kot direktorja družbe Contimark, da bi bil ta spoznan za odgovornega za kršitev zakona o družbah in za solidarnega dolžnika s to družbo za zneske, ki so jim še dolgovani. Uveljavljajo odgovornost J. Socíasa Gisperta, ker ni sklical skupščine delničarjev družbe Contimark, da bi glasovala o njenem prenehanju ali predlagala začetek stečajnega postopka, čeprav je ta družba v letih 2012 in 2013 utrpela resne izgube.

24 Predložitveno sodišče navaja, da na podlagi sodne prakse, ki jo je izoblikovalo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija), ni pristojno za odločanje o odgovornosti poslovodstva delniških družb. V skladu s to sodno prakso naj imetniki terjatev iz naslova plač pri Juzgado de lo Social (delovno sodišče) ne bi mogli vložiti tožbe, s katero se hkrati uveljavljajo njihove terjatve do gospodarske družbe, pri kateri so bili zaposleni, in predlaga ugotovitev odgovornosti direktorja zadnjenavedene družbe kot solidarnega dolžnika za plačilo teh terjatev. Drugače kot drugi upniki te družbe naj bi morali ti najprej začeti postopek pri Juzgado de lo Social (delovno sodišče) za priznanje svoje terjatve, nato pa začeti postopek pri pristojnem sodišču za civilne ali gospodarske zadeve za odločanje o tožbi za ugotovitev solidarne odgovornosti direktorja navedene družbe.

25 Predložitveno sodišče dodaja, da je v zakonu o družbah določena odgovornost poslovodstva v primeru nespoštovanja določb direktiv 2009/101 in 2012/30. Natančneje, člen 367 tega zakona, ki se nanaša na solidarno odgovornost poslovodstva, naj bi bil namenjen prenosu člena 19 Direktive 2012/30 v nacionalno pravo. Navedeno sodišče tako meni, da je navedena odgovornost zajeta s tema direktivama, in navaja, da bi bila lahko sodna praksa Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v nasprotju z navedenima direktivama ob upoštevanju načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, ki

sta določeni v členih 20 in 21 Listine, ker upnikom, katerih terjatev izvira iz pogodbe o zaposlitvi, v zvezi s pravico do vložitve te tožbe za ugotovitev odgovornosti nalaga, naj začnejo postopek pri drugem sodišču od tistega, ki je pristojno za priznanje njihove terjatve.

26 V teh okoliščinah je Juzgado de lo Social n. 30 de Barcelona (delovno sodišče št. 30 v Barceloni) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali ima na podlagi direktiv 2009/101 in 2012/30 ter, med drugimi, členov 236, 237, 238, 241 in 367 [zakona o družbah], s katerimi sta bili navedeni direktivi preneseni v špansko pravo, upnik gospodarske družbe, ki uveljavlja svojo terjatev iz delovnega razmerja pri pristojnih španskih sodiščih – socialnih sodiščih – pravico, da pri istem sodišču hkrati vloži neposredno tožbo proti podjetju zaradi priznanja dolga iz delovnega razmerja in kumulativno tožbo proti fizični osebi – direktorju družbe – kot solidarno odgovornemu za dolgove družbe zaradi kršitve gospodarskopravnih obveznosti, določenih v navedenih direktivah in prenesenih v [zakon o družbah]?

2. Ali lahko sodna praksa oddelka za socialne zadeve vrhovnega sodišča) […] krši člene 2 in od 6 do 8 Direktive 2009/101 ter člena 19 in 36 Direktive 2012/30, ker v skladu s to sodno prakso španska socialna sodišča za terjatev iz delovnega razmerja ne smejo neposredno uporabiti jamstev, določenih v navedenih direktivah Unije in ki so bila prenesena v člene 236, 237, 238, 241, 367 in druge [zakona o družbah], za upnike gospodarskih družb, kadar vodstveni kader teh družb – fizične osebe – krši formalne zahteve v zvezi z objavo bistvenih aktov družbe, določene z direktivama 2009/101 in 2012/30 ter prenesene v [zakon o družbah]?

3. Ali lahko sodna praksa oddelka za socialne zadeve vrhovnega sodišča […] krši člena 20 in 21 [Listine] v povezavi s členom 51 Listine, če sili upnika, čigar terjatve izvirajo iz delovnega razmerja – zaposlenega – da podvaja sodne postopke – najprej pri socialnem sodišču, zato da se mu prizna terjatev iz delovnega razmerja do podjetja, in nato pri civilnem/gospodarskem sodišču, zato da pridobi jamstvo za solidarno odgovornost direktorja družbe ali drugih fizičnih oseb – če ta zahteva ne velja za nobenega drugega upnika – ne glede na naravo njegove terjatve – niti v Direktivi 2009/101, niti v Direktivi 2012/30 in niti v nacionalnih zakonskih določbah, ki prenašajo navedene določbe Unije?“

Vprašanja za predhodno odločanje

27 Predložitveno sodišče s temi vprašanji, ki jih je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2009/101, zlasti njene člene 2 in od 6 do 8, in Direktivo 2012/30, zlasti njena člena 19 in 36, ob upoštevanju členov 20 in 21 Listine razlagati tako, da zaposlenim, ki so upniki delniške družbe iz naslova prenehanja njihove pogodbe o zaposlitvi, podeljujeta pravico, da pred istim socialnim sodiščem kot tistim, ki je pristojno za odločanje o njihovi tožbi za priznanje terjatve iz naslova plač, vložijo tožbo za ugotovitev odgovornosti direktorja te družbe iz razloga, da ni sklical generalne skupščine te družbe kljub resnim izgubam, ki jih je ta utrpela, zato da bi bil ta direktor opredeljen kot solidarni dolžnik za navedeno terjatev iz naslova plač.

28 Naprej je treba ugotoviti, da predložitveno sodišče odloča o tožbi za ugotovitev odgovornosti direktorja družbe Contimark, ker ta ni izpolnil obveznosti sklica generalne skupščine delničarjev kljub resnim izgubam, na podlagi določb zakona o družbah, med katerimi je člen 367 tega zakona, ki v skladu z navedbami v predložitveni odločbi omogočajo upnikom, da uveljavljajo to odgovornost.

29 Glede tega je iz uvodnih izjav 1 in 2 Direktive 2009/101 razvidno, da je ta direktiva namenjena uskladitvi nacionalnih določb v zvezi z objavo, veljavnostjo sprejetih obveznosti in ničnostjo delniških družb in družb z omejeno odgovornostjo. Direktiva 2012/30 je v skladu z njeno uvodno izjavo 3 namenjena zagotovitvi minimalne enakovredne zaščite za delničarje in upnike v delniških družbah.

Zato ta direktiva usklajuje nacionalne določbe v zvezi z ustanovitvijo navedenih družb in ohranitvijo, povečanjem ali zmanjšanjem njihovega kapitala (glej, v zvezi z Direktivo 2012/30, sodbo z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 86).

30 V zvezi z določbami teh direktiv, na katere se sklicuje predložitveno sodišče, je treba navesti, da členi 2, 6 in 7 Direktive 2009/101 določajo obveznosti držav članic v zvezi s formalnostmi, ki jih morajo izpolniti družbe glede objave, njen člen 8 pa se nanaša na dejanja, opravljena v imenu družbe, ki je še v postopku ustanavljanja. V teh določbah, poleg tega pa tudi v drugih določbah te direktive, niso določene niti obveznost sklica generalne skupščine delničarjev gospodarske družbe, kadar ta utrpi resne izgube, niti pravica upnikov, da s tožbo uveljavljajo odgovornost direktorja v tem primeru, niti postopkovne določbe v zvezi s tem. Torej te določbe očitno niso povezane z dejanskim stanjem spora o glavni stvari. Enako velja za člen 36 Direktive 2012/30, ki ureja zgolj pravico upnikov, da v primeru zmanjšanja vpisanega kapitala pridobijo jamstvo.

31 Člen 19 Direktive 2012/30 se tako kot druge določbe te direktive prav tako ne nanaša na odgovornost poslovodstva in ne določa posebnih zahtev v zvezi s pristojnostjo sodišč za odločanje o tej odgovornosti. Res je, da ta člen določa obveznost sklica generalne skupščine delničarjev družbe v primeru resnih izgub vpisanega kapitala. Vendar je v tem členu ta obveznost zgolj naznanjena, ne da bi bili natančneje določeni drugi pogoji za njeno sprožitev, kot je zlasti organ družbe, ki to obveznost ima. V navedenem členu predvsem niso določene eventualne posledice neizpolnitve navedene obveznosti.

32 Tako člen 19 Direktive 2012/30 ne določa niti pravice zahtevati odškodnino od direktorja delniške družbe niti pravila v zvezi z materialnopravnimi in procesnimi pogoji glede obstoja odgovornosti zadnjenavedene osebe v primeru, da ni bila sklicana generalna skupščina delničarjev kljub resni izgubi vpisanega kapitala.

33 Vprašanje, ali in pod katerimi materialnopravnimi in procesnimi pogoji lahko upniki delniške družbe eventualno uveljavljajo odgovornost direktorja za povračilo škode, kadar ni bila sklicana generalna skupščina delničarjev v primeru resne izgube vpisanega kapitala, je zato urejeno z nacionalnim pravom.

34 Ker člen 19 Direktive 2012/30 državam članicam ne nalaga nobene posebne obveznosti v zvezi s tem, položaja iz zadeve v glavni stvari ni mogoče presojati glede na določbe Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 10. julija 2014, Julián Hernández in drugi, C-198/13, EU:C:2014:2055, točka 35 in navedena sodna praksa).

35 Glede na vse te preudarke je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba Direktivo 2009/101, zlasti njene člene 2 in od 6 do 8, in Direktivo 2012/30, zlasti njena člena 19 in 36, razlagati tako, da zaposlenim, ki so upniki delniške družbe iz naslova prenehanja njihove pogodbe o zaposlitvi, ne podeljujeta pravice, da pred istim socialnim sodiščem kot tistim, ki je pristojno za odločanje o njihovi tožbi za priznanje terjatve iz naslova plač, vložijo tožbo za ugotovitev odgovornosti direktorja te družbe iz razloga, da ni sklical generalne skupščine delničarjev te družbe kljub resnim izgubam, ki jih je ta utrpela, zato da bi bil ta direktor opredeljen kot solidarni dolžnik za navedeno terjatev iz naslova plač.

Stroški

36 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Direktivo 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim pododstavkom člena 48 [ES], zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti, zlasti njene člene 2 in od 6 do 8, in Direktivo 2012/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu s členom 54, drugi odstavek, [PDEU], glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti, zlasti njena člena 19 in 36, je treba razlagati tako, da zaposlenim, ki so upniki delniške družbe iz naslova prenehanja njihove pogodbe o zaposlitvi, ne podeljujeta pravice, da pred istim socialnim sodiščem kot tistim, ki je pristojno za odločanje o njihovi tožbi za priznanje terjatve iz naslova plač, vložijo tožbo za ugotovitev odgovornosti direktorja te družbe iz razloga, da ni sklical generalne skupščine delničarjev te družbe kljub resnim izgubam, ki jih je ta utrpela, zato da bi bil ta direktor opredeljen kot solidarni dolžnik za navedeno terjatev iz naslova plač.

Podpisi